ꝛ Tho. dicunt ꝙ etiā in festo natiuitatis
dñi quis ieiunare pōt. vt pꝫ ĩ multis reli
giosis ꝛ qui vouissent. plus tūc tenent
Que dicta sunt de ieiunio in aliena terra
seruādo. etiaꝫ intelligēda sunt de abstinē
tia a carnibꝫ vel lacticinijs ne scādalizet
quis. vñ extra. ď obser. ie. ca. explicari. dꝛ
ꝙ in festo natiuitatis xp̄i in sexta feria ve
nerit a carnibꝫ abstinere tenēt qui ad hoc
obligant voto vel regulari obseruātia. et
ꝙ etiā hi nō sunt rep̄hendendi q̄ ꝓtunc
ob deuotionē voluerint abstinere.

Capitulū. viij.

Ed adhuc que

rit qui teneāt ieiunare. ꝛ qñ in
ieiunio dispensari possit ꝛ quis. A
Ubi notandū ſm Durā. Tho. ꝛ Pe. de
pa. ꝙ nullus auctē sua dꝫ soluere ieiuniū
qꝛ nullus est iudex in sua cā si commode
habere pōt recursum ad sup̄iorē suuꝫ. Et
ſm Hosti. nō sufficit licētia simplicis sa
cerdotis si pōt haberi ep̄s. Als si nō pōt
cōmode hr̄i ep̄s. pōt curatus dispēsare.
Tñ in sum. tho. addit. In talibꝫ recurrē-
dū est ad sup̄ioris dispensatōēꝫ. nisi forte
vbi ita ꝯsuetum est ꝙ ex hocipso ꝙ p̄lati
dissimulāt ānuere vident. B Sūt
āt qnqꝫ cāe principales rōnabiles ꝛ le-
gitime ꝓpt̄ q̄s pōt q̄s dispēsare ĩ ieiunio
vel ĩ p̄ueniēdo horā. vl' in comedēdo aliū
cibū q̄ꝫ ieiunātes fortes ꝓtūc comedāt.
ꝛ sunt Etas infirmitas necessitas labor
ꝛ ministeriū. Pria cā est etas. vñ ſm
tho. vsqꝫ ad finē vigesimiprimi āni non
tenent ieiunare iuuenes. qꝛ indigent vt
plurimū añ illď tp̄s de nutrimēto. duplici
de cā vicꝫ vt nutriant ꝛ etiā vt crescāt. tñ
infra p̄dictū tp̄s decēs est vt ad aliquam
abstinētiā se exerceāt pl9 ꝛ min9 ſm mo
dū sue etatis. Sꝫ qꝛ q̄nto ad terminū p̄-
dictū appropinq̄t. tanto ꝟt9 nature ma-
gis roborat ꝛ augmētū tardi9 ꝓcedit. cū
in primis qnqꝫ ānis p̄ueniat puer ad me
dietatē augmenti. vt ph̄us dt. Jō ſm ꝙ
magis appropinquāt ad p̄dictū terminū

sunt eis ieiunia magis cōmēsuranda. dt
tho. Idē credit tenenduꝫ de senibꝫ valde
ꝓpter debilitatē ꝟtutis digestiue. si tanta
sit ꝙ nullo mō pñt digerere tm̄ cibū vna
digestiōe q̄ntus sufficeret ad ꝯseruatōnē
nature. Pluriū etiā terraꝝ cōsuetudo hꝫ
ꝙ in ieiunijs p̄fatis vsqꝫ ad septēnium
pueris dant oua ꝛ lacticinia. dt q̄dā doc-
tor. Scda cā est infirmitas vel debili-
tas. ꝙ āt dt decretalis. Debilibꝫ ꝛ infir-
mis non p̄iudicet. Dicit Pe. pa. in. iiij.
Intelligit non ipso iure. ſꝫ dispensatiue.
vñ nō dt ꝙ tales nō ligent. ſꝫ ꝙ eis nō
p̄iudicet. Debet āt esse euidēs ĩfirmitas
vñ etiā canōes p̄mittūt necitate exigēte
cū infirmis ĩ esu carniū dispensare. extra
de obser. ieiu. ꝯsiliū. Et videt ꝙ etiā debi
les qui nō pñt tm̄ comedere vna vice ꝙ
natura conseruet. nō teneant stricte diu
saltem ieiunare eadē ratōne qua supra ď
etate dictū est. Iste casus ꝯtingit ſꝫ ĩ pau
cioribꝫ. Pro quāta aūt infirmitate vel de
bilitate solui possit ieiuniū ab ĩfirmis vel
debilibꝫ. arbitrio boni viri potius limitā-
dum est q̄ꝫ p aliquā doctrinā generalem
vt dicūt doctores. De mulieribꝫ p̄gnan
tibꝫ ꝛ nutricibꝫ. si timeat ꝓbabiliter ď pe
riculo eaꝝ si ieiunauerint de fetu in vtero
vel de puero ad vbera. nō solū pñt ſꝫ etiā
tenentur soluere ieiuniū. C Tercia
cā est euidēs necessitas penurie nimie. q̄
pōt esse duplex. Una magne paup̄tatis
vt qñ aliquis cogit hostiatim mēdicare
ꝛ ñ p̄t habere tm̄ ď cibo ꝙ sufficiat ꝓ vna
refectōe. ille potest pluries comedere als
si pōt habere simul satis ꝓ vna refectōne
tenet ieiunare. Concordat tho. ĩ scripto ꝛ
in sum. Et addit ꝙ qñ q̄s ꝓpt̄ p̄cedentē
ĩediā ita debilitat9 eēt ꝙ ieiuniū sustinere
nō posset. etiā excusat. Alia penuria possꝫ
esse ex magna caristia. vt si ĩ q̄dragesima
vel in p̄fatis ieiunijs null9 alius cibꝫ hr̄i
posset nisi carnes. vel ĩ exercitu. vel alias
si nō posset simul hr̄e cibū sufficientē. sed
solū successiuē ꝛ interpellatim. In talibꝫ
casibꝫ pluries comedēs. vel carnes edēs

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0274
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG